

om at gøre, at netop denne bestemte Form, som vi har givet Forslaget, bliver gennemført, men for os drejer det sig om, at der skabes Adgang til Appel. Den højtærede Minister mener ikke, at der er Anledning til at skabe denne Instans. Ja, det beror naturligvis paa et Skøn. Naar vi har forelagt dette Forslag, er det, fordi vi skønner, at der har været enkelte Tilfælde, hvor det vilde have været heldigt, om man havde kunnet henvise vedkommende til at gaa til en højere Instans. Men Adgangen skal ikke blot være aaben for den, der afstaar Grunden, den skal ogsaa være aaben for den, der erhverver den, thi det kunde jo ogsaa være, at denne mente, at Værdiansættelsen ved Taksationen var for høj. Det er jo ikke alene Staten, der eksproprierer; der eksproprieres ogsaa til Fordel for Privatbanerne; derfor kunde det godt være, at de kunde have Interesse i i visse Tilfælde at kunne faa en ny Prøvelse af den fastsatte Værdi. Jeg tror, som jeg før sagde, at Taksationen i det store og hele træffer det rigtige — der er heller ikke fra min Side faldet et eneste kritisk Ord —, og jeg er meget tilbøjelig til at tro, at Afgørelserne af de Sager, hvorover der har været rejst Anker ved en Overtaksation, vilde vise sig at være ganske holdbare. Men hvis man blot havde Adgang til at henvise Sagerne dertil, vilde der maaske blive fjernet en Del af den Utilfredshed, der har været. Selvfølgelig faar man aldrig Folk fuldt ud tilfredse med alle Værdiansættelser, det kan man vist være ganske enig om, men man kan gøre saa meget som muligt for at skabe Tilfredshed.

Jeg tror ikke, at den højtærede Ministers Udtalelser giver mig Anledning til at opholde det høje Ting længere. Jeg skal derfor slutte med disse Ord, idet jeg, som jeg sagde ved Forelæggelsen, vil anmode det høje Ting om at tage Lovforslaget under den gunstigste Overvejelse. Naar vi kommer længere ind paa Realiteterne, vil jeg haabe, at den noget affejende Holdning, den højtærede Minister indtog til Slut, maa kunne ændres, saa at vi ogsaa fra Administrationen kan se en hjælpende Haand. Jeg er ganske klar over, at det ikke er let for enkelte Medlemmer af Rigsdagen at forme et Lovforslag; for Ministeriet, som har hele den store Administration til Raadighed, er det selvfølgelig betydelig lettere; men den Hjælp, vi ikke hidtil har haft, kan vi maaske paaregne vil blive stillet til Raadighed.

Stensballe: I sin Forelæggelsestale udtalte den ærede Ordfører for Forslags-

stillerne (Tvede), at Grundlaget for Forelæggelsen af dette Lovforslag er en vis Utilfredshed med Afgørelser, der er truffet af Taksationskommissionen nogle Steder i Landet, og med, at Taksationen ikke kunde prøves endnu en Gang. Den Begrundelse, der blev givet for Forslagets Forelæggelse, henviste altsaa ikke til nogen Konstatering af, at der er foretaget saadanne forkerte Taksationer, at disse i sig selv kunde begrunde en Ændring, om hvilken man i hvert Fald ved dette, at den vil blive betydelig dyrere for det offentlige end de Forhold, hvorunder vi nu foretager Ekspropriation, uden at man, saa vidt jeg skønner, kan have nogen Sikkerhed for, at Utilfredsheden eller den Utryghed, som det paastaas er til Stede, vilde blive mindre. Jeg tvivler paa, at den vilde blive mindre, selv om ogsaa dette Forslag blev gennemført, men jeg finder det naturligt, at efter at Spørgsmaalet har været drøftet i Folketinget i den overordentlige Sommersamling med det af Ministeren omtalte Resultat, og efter at det nu er sat under Drøftelse i Landstinget, at det da underkastes en omhyggelig Prøvelse i et Udvalg, hvortil jeg vil foreslaa Lovforslaget henvist efter endt første Behandling.

Naar jeg udtalte, at jeg stillede mig tvivlende overfor, at en Ordning som den foreslaaede vilde skabe større Tryghed eller større Tilfredshed, taler jeg ud fra de Erfaringer, som jeg har gjort ved de adskillige Hundrede Ekspropriationer, hvor jeg har været til Stede, og det forekommer mig, efter hvad jeg kender dertil, at Erstatningerne, som er givet under den nuværende Ordning, er ydet efter saavel fornøden saglig som fornøden upartisk Bedømmelse. Saa vidt mig bekendt kommer kun mellem en Fjerdepart og en Femtepart af Ekspropriationerne til Behandling ved Taksation, ja, jeg har været medvirkende ved et Baneanlæg, hvor kun een af samtlige Ekspropriationer kom til Taksation. Det viser, synes jeg, at Befolkningen i Almindelighed betragter Ekspropriationskommissionen som første Instans, hvad den ogsaa maa siges at være, idet den foretager sine Vurderinger med stor Omhu og Saglighed og yderligere altid, saa vidt mig bekendt, har været modtagelig for Grunde, som Lodsejerne har fremsat til en ændret Bedømmelse af Forholdene, og, naar der har været Aarsag dertil, har taget det fornødne Hensyn dertil. Taksationskommissionen bliver i Virkeligheden derefter en anden Instans. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, saa vidt jeg hørte, at man var ikke forpligtet til at møde ved